

U ime Allaha, Milostivog, Samilosnog

PREVOD HUDBI

07.09.2007. - 02.11.2007.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ۞

نَحْمَدُهُ وَنُصَلِّي عَلَى رَسُولِهِ الْكَرِيمِ ۞

الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ-

وَالصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ عَلَى رَسُولِهِ مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَأَصْحَابِهِ أَجْمَعِينَ ۞

“Sva hvala pripada Allahu, Gospodaru svih svjetova; mir i blagoslov neka su na Njegovog vjerovjesnika Muhammeda, s.a.v.s., i na cijelo njegovo potomstvo i ashabe.”

Hudba 7.9.2007.

Zahvalnost radi institucije Ćelsa salane Gratefulness for the institution of Jalsa Salana

Kratki sadržaj hudbe koju je 8. juna 2007. održao Hazreti Mirza Masroor Ahmad Halifatul Masih V Ahmadija muslimanske zajednice

(Napomena: Naš tim 'Alislam' preuzima punu odgovornost za bilo kakve greške ili nerazumijevanje u kratkom sadržaju ove hudbe)

Huzur je svoju današnju hudbu održao u Njemačkoj i bazirao je na temu osjećaja zahvalnosti radi institucije/tradicije Ćelsa salane, koju je pokrenuo Obećani Mesija a.s.

Huzur je rekao da svake godine oni kojima je povjeren rad Ćelse obavljaju to sa velikom predanošću i žarom. Prije Ćelse, gdje god da se događa, ljudi mi pišu tražeći da činim dove da budu u stanju da dobro obave svoje dužnosti, i ovo se događa i u Njemačkoj također. Ovo je raspoloženje, temeljna pouka i ljubav prema Bogu koje je Zajednica primila od Obećanog Mesije a.s. - kroz njegovo obrazovanje i obuku,

dajući im na taj način spoznaju o Gospodaru svih svjetova, Najuzvišenijem i najmilostivijem Bogu.

To ih je osposobilo da koriste svoje mogućnosti i snage i organizuju đelsu prema svom najboljem razumijevanju. U toku vremena pred đelsu dobrovoljci radnici kao i organizatori obilno čine dove i također pišu meni. Bez aspekta dove rad bi bio manjkav i bilo kakva tvrdnja o blizini Bogu bi bila samo tvrdnja. Naši zadaci su blagoslovljeni samo zato što se okrećemo Jednom u Čijoj kontroli leži sve. Dok uspješan završetak đelse treba da donese jednu mjeru radosti i zadovoljstva radnicima dobrovoljcima, to ih još više treba okrenuti Bogu u zahvalnosti, uvijek vodeći računa o Kur'anskoj izjavi iz ajeta 8 iz sure Ibrahim (14:8). Allahovi blagoslovi će se povećati ako nastavimo da budemo zahvalni. Naredne godine se na đelsi obilježavanja stogodišnjice očekuje veće prisustvo i organizacija treba da bude na široj skali. Vodeći računa o Božijoj poruci da svi planovi i aranžmani ovise o Allahovoj milosti, i okrećući se Njemu poslije toga sa još većim osjećajem zahvalnosti, čovjek nikada ne treba da uspjeh pripisuje svojoj dosljedljivosti i snalažljivosti. Ovo jamči Allahovo obećanje o pomoći i pojačanju, nije važno koliko obiman njegov raspored postaje ili kako teška situacija možda izgleda. Osjećaj zahvalnosti skupa sa spominjanjem Allaha čuva čovjekov duh svježim i blagoslovi će se nastaviti. Zaista Časni Poslanik s.a.v.s. je ostavio svoj blagoslovljeni uzor dove: *'O Gospodaru učini da budem onaj da Te spominjem i da Ti budem zahvalan i da ti činim obraćanje na krasan način.'* Huzur je rekao da skupa sa osjećajima zahvalnosti Allahu čovjek također treba da bude zahvalan onim ljudima koji su omogućili stvari za njega zato što, ako ne potičemo zahvalnost nakon što primimo usluge od Božijih stvorenja, zahvalnost Allahu također ne bude usađena.

Uprava Zajednice treba isto tako da bude zahvalna onima koji su obavili posao, koji su pomagali đelsa aranžmane na jedan ili drugi način i pomogli u obezbjeđivanju mogućnosti za slušanje đelsa predavanja, udobnosti u smještajnom aranžmanu i koji su u drugim oblastima sveli na minimum neudobnost za druge. Naravno da kućna udobnost ne može biti načinjena na đelsi pošto su njihovi aranžmani uvećani, međutim, organizatori nastoje što najviše mogu da to poprave i radnici, koji obuhvataju muškarce, žene, mladiće i djevojke provode svoje zadatke sa iskrenošću i osjećajem revnosti. Ovo razmišljanje je bilo usađeno od Obećanog Mesije a.s. među njegovim sljedbenicima i to uvijek ostavlja

dojam na ljude izvana. Ove godine, Huzur je rekao, jedan posjetilac koji je član parlamenta iz Malte i neki islamski učenjaci iz Indonezije priznali su jedinstven red na đelsi a drugi su izrazili zapanjenost kako je ovako ogroman poduhvat poduzet bez ikakve vladine pomoći. Neki aranžmani koji za nas možda nisu tako dobro izvedeni njima su izgledali veliki i Allah brani ugled Zajednice u očima stranaca.

Huzur je napomenuo da su đelsa gosti iz Pakistana zapanjeni da vide da radnici na Njemačkoj đelsi rade kao efikasni sastavni dijelovi mašinerije. Huzur je dodao da je na nekoliko mjesta u Džematu bila utemeljena odluka da se radi na ovaj način, na primjer u Velikoj Britaniji. Međutim, pošto su se ljudi iz Rabve, Pakitana, koji su dobro obučeni (u đelsa organizaciju) iselili i u velikom broju smjestili u Njemačkoj, rezultat se odražava u đelsa aranžmanima ovdje. Huzur je rekao da je on ranije spomenuo osjećaj zabrinutosti kad se, ako Bog da, đelsa bude održavala u Pakistanu – poslije protoka dugog vremena – da tamo neće biti teškoće u organizaciji, pogotovu pošto će ta očekivana đelsa biti deset puta veća po stepenu nego đelsa Njemačke i Velike Britanije zajedno. Međutim, uz Allahovu pomoć, kad se ukaže potreba svaki se Ahmadi može pokazati dobro, sa posebnom sposobnošću obavljanja u hitnim situacijama!

Huzur je uvjerio džemat VB da oni ne treba da osjećaju ikakvu zabrinutost nad svojom mogućnosti da organizuju đelsu jer je njihov standard sada također potpuno visok. Huzur je dodao da mjesto za đelsu u Njemačkoj omogućava mnogo potrebne infrastrukture i ovo dosta utiče u dodjeljivanju potrebnog vremena drugim oblastima organizacije. On je rekao da je to zaista veliki Allahov blagoslov da možemo koristiti ogroman i dobro opremljen prostor iako to dolazi sa nekim ograničenjima. Ova ograničenja su zapravo tamo da poprave naše standarde, na primjer zahtjevi za zdravlje i sigurnost su nam pomogli da popravimo higijenu u *langar hani* (kuhinji) što je odličan aspekt jer je čistoća sastavni dio vjere. Zaista, Huzur je zamijetio da se ove godine čistoća u oblasti gdje se jede mnogo popravila. Huzur je rekao da je jedan inženjer iz naše Zajednice izumio polu-automatsku mašinu da čisti velike posude koje se koriste na đelsi. Ova mašina detaljno očisti posudu za jednu minutu. Huzur je rekao da je on savjetovao da ovaj inženjer napravi nekoliko prepravaka ovoj mašini i da to patentira. On je rekao da prvo i prije svega treba da ovu mašinu obezbjedimo

džematima u drugim zemljama. Huzur je iznio zapažanje da je Allah omogućio Ahmadi muslimanima sposobnost da sa minimalnim troškom izume naprave koje su krajnje korisne Zajednici. Allah ih je tako osposobio ali oni treba da do kraja vode računa da ne dopuste da ovo bude povod oholosti ili samovažnosti za njih, zapravo ih ovo treba povećati u poniznosti i osjećaju zahvalnosti; ovi hvale vrijedni osjećaji međutim ne bi bili stvarni ukoliko nisu skupa sa obožavanjem Boga.

Huzur je rekao da su Allahovi blagoslovi koje Ahmadi muslimani uživaju plod pridruživanja Zajednici i podvrgavanja njenom upravnom sistemu. Ovo podvrgavanje je povezano sa pokornosti instituciji Halifata. Ako neko osjeća da dio Zajednice ili jedna osoba treba da se popravi, onda oni treba da obavijeste trenutnog Halifu, međutim nepodvrgavanje sistemu Zajednice je neprihvatljivo. Uvijek treba da vodimo računa o uzoru pokornosti koju je Časni Poslanik s.a.v.s. ostavi za nas, naš zadatak je da čujemo i pokoravamo se i da budemo svjesni da li ispunjavamo svoje obaveze ili ne. Svaka osoba je odgovorna za svoja vlastita djela.

Velika Allahova naklonost na Zajednicu je blagoslov halifata i Halifa je na strani istine i njegova uloga je čvrsto neprivrženost. Huzur je rekao da se u toku vremena đelse sreo sa mnogim rođenim Njemcima - novim Ahmadi muslimanima i jedan mlad čovjek je pitao Huzura kako čovjek može popraviti situaciju gdje pojedinac koji je prije služio kao vršilac dužnosti u Zajednici ne podvrgava sadašnjem vršiocu dužnosti. Huzur je rekao da ga je ovo pitanje uzdrimalo - da su ljudi koji potiču iz Pakistan postavili takve primjere da su se, nakon što su bili vršioci dužnosti, zaustavili tako nisko. Huzur je rekao da je bolje da Pakistanci povedu računa o tome da će ljudi iz svih etničkih struktura doći u Zajednicu i svaka etnička grupa će lično voditi upravni sistem Zajednice tako da je bolje da oni zaborave da druge smatraju 'novim' ili 'novajlijom' i obilno se zauzmu u istigfar iz razloga što su, iako su veterani, novo pridošli su nadmašili u pokornosti i iskrenosti. Huzur je rekao da je on objasnio mladom Njemcu da prvo savjetuje s ljubavlju i nježnošću i da čini dove za njih, ako to ne dadne uspjeha da treba da obavijeste amira. Ako to ne bude djelovalo onda treba da pišu Huzuru tako da on može poduzeti neophodnu disciplinsku mjeru. Huzur je zapazio da su Njemci koji prime Ahmadijat brzo razumjeli upravni sistem Zajednice; jedna mlada osoba je pitala Huzura da li osoba treba dati prednost u smislu vremena itd. zadatku centralnog džemata ili pomoćne organizacije (Khudam). Huzur

je iznio bit detaljnog odgovora koji je dao ovom mladiću je da je sistem Džemata glavni sistem, pomoćne organizacije su drugog reda, iako one također rade pod pokroviteljstvom Halife vremena no sistem džemata ima centralni (glavni) položaj i kao takav ima status da je opunomoćen od Halife. Zbog toga, treba da bude prijavljen odgovarajući vršilac dužnosti omladinske organizacije (khudam) i onda zadatak centralnog džemata treba da bude obavljen prvo. Huzur je objasnio da kao pravilo svaki džemat priprema svoj godišnji kalendar unaprijed i kalendari pomoćnih organizacija su pripremljeni 'oko' glavnog kalendara; no, u slučaju hitnosti zadatak Džemata ima prednost. Međutim, Džemat se možda neće uplitati u zadatke pomoćnih organizacija uprkos toga što njihov sistem ima prednost.

Huzur je razjasnio da ženska organizacija (leđna) ne mora da učestvuje u mjesečnim sastancima lokalnih džemata, osim ako je to poseban sastanak obilježavanja dana Mesih Mauda, dana Muslih Mauda ili dana Halifata, premda one ove sastanke mogu također održati samostalno. Huzur je rekao da je cilj formiranja pomoćnih organizacija bio da svaki dio Zajednice bude uključen i ima svoj vlastiti način rada i da svi dijelovi rade uporedo jedan s drugim.

Huzur je rekao da je primio prigovor da je ženski šator (na đelsi u Njemačkoj) bio sklon da bude vrlo glasan. Huzur ih je savjetovao da je na đelsi u VB uvijek napravljen aranžman za odvojeni šator za majke s djecom tako da je nivo buke smanjen. Huzur je dodao da su možda djeca samo iskorištena kao izgovor za galamu koju same žene prave. Međutim, Huzur je rekao da je ove godine u toku njegovog govora ženski šator bio izvanredno tih što ga je razveselilo ali mu je, rekao je, žao što je napravio negativnu pretpostavku o ženama da su iskoristile djecu tek kao izgovor za galamu. Huzur je rekao da je kasnije saznao da zapravo nije napravio nikakvu negativnu pretpostavku (ili loše mislio) jer je veliki broj žena, osim vremena kad im se on (direktnim govorom) obratio nastavile da pričaju i do te mjere se nisu obazirale na žene odgovorne za održavanje reda da su, zbog neprestalne galame one žene koje su došle da slušaju đelsa predavanja sa dobrom namjerom bile ganute do suza. Huzur je podsjetio sve da jedne godine Obećani Mesija a,s, nije održao đelsa salanu zbog toga što je smatrao da nije bio ispunjen cilj za njeno održavanje. Huzur je rekao da je razmatrao zabranu ženske đelse na nacionalnom nivou do vremena dok se one ne poprave i poboljšaju.

Ili, Huzur je rekao, možda se odluči da se ne obraća direktno ženama do vremena dok ne bude obaviješten da u tišini slušaju ostatak programa ili da će on dati upute da samo žene koje su nove Ahmadi i one ispod 25 godina mogu prisustvovati dželsi dok će drugim ženama biti zabranjena dželsa i nacionalna ištema. Huzur je rekao da je razmišljao o tome da ispita od svojih predstavnika o situaciji u drugim zemljama. On je rekao da su žene prije mnogo puta savjetovane ali bez koristi. Bila je tišina u toku mog govora ali po mom odlasku uslijedila je uobičajena galama. Huzur je rekao da je ovo trenutak da se dugogodišnji Ahmadi ozbiljno zamisle zato što novo pridošli nadilaze u iskrenosti dok su stari svjesni jednog aspekta dželse: da promovišu uzajamne bratske veze. Huzur je rekao da postupak ili djelo koje nije učinjeno u skladu sa odgovarajućim vremenom i mjestom nije dobro djelo. Ženska organizacija je odgovorna za ovo posrtanje od najmanje sfere njihove glavne organizacije. Postupak nekih dugogodišnjih Ahmadi je povod zabrinutosti da mogu pokvariti žrtve koje su učinili njihovi preci. Huzur je rekao da je trenutno broj novih Ahmadi u Nemačkoj, koji nadilaze u svojoj gorivosti i iskrenosti, na stotine, istaknut je njihov osjećaj pokornosti i revnosti da služe (Zajednici); nije dugo kad će njihov broj biti u hiljadama i stotinama hiljada. Ovi novi Ahmadi treba da upute svjetlo istinskog islama svojim zemljacima. Huzur je iznio zapažanje da su nedavno neki budući teroristi koji su došli iz Pakistana bili uhapšeni i ova zemlja je bila spašena od ogromne nesreće. Huzur je rekao da poruka istinskog islama treba da bude upućena onima koji su pogrešno upućeni, zalutalim ljudima. Huzur je savjetovao da za ovo planiramo opsežnu strategiju. On je rekao da treba da sebe reformišemo, postignemo čistu promjenu u sebi jer je ovo jedino put (način) da napravimo revolucionarnu promjenu.

Huzur je rekao da je blagoslov dželse Njemačke taj da su mnoge duše čiste prirode dale zavjet (bai'at) tokom dželse koji se održao u emocijama nabijenom ambijentu. Huzur je rekao da mnogi ne znaju da je on uzeo direktan zavjet (bai'at) mnogih žena - novih Ahmadi na taj način da su one držale ruku njegove žene. Huzur je rekao da su sve one bile duboko ganute i jasno se mogao vidjeti veliki preobražaj u njima dolaskom u utočište Časnog Poslanika s.a.v.s. Čim su riječi zavjeta (bai'ata) bile izgovorene neke od njih su nekontrolisano jecale, njihovo duboko duhovno osjećanje je bilo izvan riječi. Huzur je rekao da mu je rečeno, čim je on napustio sobu, da su one učinile sedždu zahvalnosti. Huzur je rekao da su ovo mlade žene koje su bile zaboravile Boga ali sada su se

povezale sa Jednim Bogom kroz ruku istinskog i revnog poklonika Časnog Poslanika s.a.v.s.

Ovi blagoslovi će nam biti od koristi kad uvijek budemo zahvalni i ojačamo zavjet koji smo dali. Mi samo možemo biti korisni članovi Zajednice Obećanog Mesije a.s. ako se potpuno pokoravamo Časnom Poslaniku s.a.v.s.. Da nas Allah omogući u tome.

Hudba 14. 9.2007.

Valjanost posta u toku ramazana *Excellence of fasting during Ramadan*

Kratki sadržaj hudbe koju je 9. septembra 2007. održao Hazreti Mirza Masroor Ahmad Halifatul Masih V Ahmadija muslimanske zajednice

(Napomena: Naš tim 'Alislam' preuzima punu odgovornost za bilo kakve greške ili nerazumijevanje u kratkom sadržaju ove hudbe)

Huzur je svoju hudbu održao u Bait ul Futuh džamiji u Londonu i dao izlaganje o valjanosti posta u toku ramazana.

Citirajući ajet 184 iz sure Al Bakara:

“O vi koji vjerujete! Propisuje vam se post, kao što je bio propisan onima prije vas, da biste postali bogobojazni.” (2:184)

Huzur je rekao da smo Allahovom milošću ponovo u stanju da doživimo najvrsniji aranžman za duhovno unapređivanje, odnosno post za ovih nekoliko dana koliko traje ramazan.

Svaki Ahmadi musliman treba da učini najveći trud da unaprijedi bogobojaznost (takvu), da traži Božiju blizinu, postigne primanje svojih dova, i unaprijedi se u religijskim, moralnim i duhovnim putevima.

Napominjući značaj naredbe da postimo Huzur je rekao da je to isto tako bilo obavezujuće za sljedbenike ranijih Božijih poslanika radi čišćenja duše i među njima su samo oni postali primaoci blagoslova koji su na ovoj naredbi ustrajali bez ikakvog prigovora, koji su stavili ovo učenje u praksu i nadmašili u bogobojaznosti. Međutim, kad su odbili

ova učenja, izgubili su svoju ovosvjetsku slavu i norme njihove duhovnosti su također naglo spale. Huzur je rekao da, zaista, kad Allah naređuje sljedbenicima Božijih poslanika da posvoje bogobožnost, On proglašava da će ih to voditi blagoslovima ovog svijeta i Drugog svijeta, kao što je rečeno u ajetu 47 iz sure Al Rahman (55:47). Huzur je rekao da je najglavnije za svakog Ahmadi muslimana da spozna uzvišeni Božiji položaj s ciljem da se unaprijedi u bogobožnosti i da bude primalac Njegovih blagoslova a ovo, dodao je, će se dogoditi kad se sa iskrenom svrhom slijede Njegove naredbe. Jedna od ovih naredbi je post.

Mi smo sretni da smo poklonici savršene knjige, da smo poklonici Šerijata za koji je obećano da će trajati do zadnjeg dana, da smo poklonici zadnjeg Poslanika s.a.v.s. koji je donio Zakon, kojem je bila data odlika nad svim drugim poslanicima budući da mu je bila data titula Khatam un Nebijjin (Pečat svih poslanika). On nam je donio poruku Kur'ana da nas osposobi da čvrsto stojimo na bogobožnosti, poruku koja je još svježija danas i uvijek će ostati svježija. Huzur je postavio pitanje žšta naredbe ove zadnje Knjige Zakona iščekuju od nas? Objašnjavajući ovo Huzur je rekao one od nas očekuju da se trudimo za sticanje blagoslova koji ova Knjiga spominje, da preuzmemo zadatak za koju su nam Bog i Njegov Poslanik s.a.v.s. pokazali put.

Citirajući ajet 70 iz sure Al Ankabut:

“A one koji se trude radi Nas, Mi ćemo sigurno uputiti prema Našim putevima. A uistinu je Allah sa onima koji čine dobro.” (29:70)

Huzur je rekao da je zaista Božije obećanje da On upućuje Sebi one koji se primiču prema Njemu sa potpunom iskrenošću, On trči onima koji barem idu prema Njemu. Veliko vrelo za postizanje blizine Bogu je post. Hadis navodi da je Časni Poslanik s.a.v.s. rekao da Allah stavlja razdaljinu više od 70% (arapski idiom koji znači veliku razdaljinu) između vatre i lica osobe koja posti na način da traži Njegove blagoslove. Huzur je rekao da je zaista najvažnije da postimo u potrazi za Allahovom milošću i ako je postizanje Njegovog zadovoljstva jedini cilj, On ne samo da spašava osobu od vatre nego poklanja Džennet Njegovog zadovoljstva na ovom svijetu i na ahiretu.

Obećani Mesija a.s. je rekao da onaj ko čini ozbiljan trud da traži Allaha nikada ne bude bez uspjeha. On je rekao da, ako mi možemo osjećati sažaljenje za studenta koji teško radi za školske ispite kako Bog

može da nema milosti i sažaljenja da dopusti da onaj ko se trudi da Njega traži ne dođe blizu Njega? Sigurno ne.

Navodeći hadis Qudsi, Huzur je rekao Allah proglašava da je svaki čovjekov postupak za čovjeka, osim posta. Post je za Allaha i jedino je Allah njegova nagrada. Drugi hadis stalno ponavlja ovu tačku da je post učinjen za Allaha i samo Allah zna stvarnu nagradu osobe koja posti.

Huzur je objasnio da baš kao što su Allahovi atributi bezbrojni tako je i veličina Njegove nagrade; međutim, On je postavio neka ograničenja za postizanje Njegove nagrade. Na primjer u toku posta od čovjeka se ne traži da tek izglednuje sebe, zapravo se od njega traži da učini trud da odbaci sve vrste ovosvjetskih i tjelesnih želja, i samo onda se može smatrati da je post jedino za Allaha. Slično uklanjanje od zala ne treba da bude privremeno i kratko, zapravo to treba da bude neprekidni napor.

Zaista Allah zna šta je u čovjekovom srcu, on je upoznat sa namjerom iza svakog djela, ima znanje o onom što je očito i onom što je skriveno, ako čovjek posti sa Allahovim atributima na umu, onda će post biti nagrađen.

Huzur je dalje rekao da kad osoba koja posti odgovara na uvredu govoreći da pošto posti neće odgovoriti istom mjerom, to ne znači da su ljudi slobodni da vrate milo za drago kad prekinu post; uopće ne. Huzur je rekao da je post proces obuke u toku koje je osoba obučavana da se za stalno kloni loših navika; to je razlog zašto hadis navodi da će čovjek koji iskreno posti biti sretan kad sretne svog Gospodara. Nije samo tridesetdnevni napor to što će mu dati sreću, on će zapravo biti sretan zato što će imati priliku da se trudi da izbjegava loše navike i da će tako dočekivati svaki ramazan svog života dok ne postigne položaj gdje će biti primalac Allahovog zadovoljstva.

Objašnjavajući hadis koji za post kaže da je žštit', Huzur je rekao da je važna stvar da čovjek bude u stanju da upotrebi ovaj žštit' da se zaštiti od napada šejtana, najopasnijeg od svih neprijatelja. Vjernik može biti siguran pomoću ovog 'štita' kroz obožavanje Boga i držeći se čvrsto Njegovih naredbi.

Huzur je rekao da je učenje ranijih poslanika bilo privremeno, ono je bilo za prolazni period vremena. S učenjem je oslabila njegova svježina i oslabila je bogobožnost. Učenje Časnog Kur'ana je trajno. U druge religije su se uvukle ovosvjetske želje. Mi treba da se neprestalno trudimo da održimo visoko standarde svoje bogobožnosti. Svaki od nas treba

da nastoji koliko je najviše u njegovoj moći ili sposobnosti da postigne ove visoke standarde. Nazivajući nas 'Hair e Umma' (najbolji od ummeta) Allah nam je pokazao sve puteve (načine) i mi se samo možemo opravdano zvati 'Hair e Umma' kad mognemo postići ove standarde. Huzur je rekao da djela koja su učinjena da traže Allahovo zadovoljstvo su zaista ono što je bogobožnost.

Huzur je molio Allaha da nas osposobi da učinimo čvrsto nastojanje da postignemo bogobožnost. Obećani Mesija a.s. je rekao da je post ustvari o napuštanju jedne vrste hrane da tražimo drugu vrstu hrane koja je za dušu. Allah otvara puteve upute i duhovnog oštroumlja za one koji Ga traže sa pravičnošću srca.

Da nas Allah osposobi da postimo sa ciljem postizanja Njegovog zadovoljstva, da postignemo istinitost (pravičnost) da postane trajni dio naših života i koja nas svakog trenutka unapređuje u bogobožnosti.

Zatim je Huzur spomenuo imena nekih gospođa koje su nedavno umrle i tražio da činimo dove za njih. Prva je bila Saida Begum Sahiba, žena Đalal ud Din Šems Sahiba, pobožna i predana gospođa. Hazret Muslih Maud r.a. joj je odao poštovanje u jednom od govora na đelsi spominjući kako je sama i uz veliku žrtvu podigla porodicu male djece pošto je njem muž otišao u inostranstvo da služi kao misionar za dugi vremenski period, tako da je jednog dana jedno od njene male djece došlo i pitalo je: 'Šta se zove abba (otac)' pošto nikada nije vidjela oca. Vakil ul Tasneef Maulana Munir ud Din Šams Sahib je jedan od njenih sinova.

Druga spomenuta gospođa je bila Saida Bugum Sahiba, žena Maulana Abdul Ata Đahlandari, majka Imam Sahiba džamije u Londonu, Ata ul Muđib Rašida. Huzur je rekao da je ona bila pobožna, predana gospođa koja je imala veliku odanost prema Halifatu i pokazivala je ljubav, iskrenost i odanost kad god bi došla da se sretne sa Huzurom.

Treća gospođa koja je bila spomenuta bila je Nasira Begum Sahiba, žena Chaudri Muhammed Sarwer Sahiba. Huzur je rekao da je ona bila neustrašivi borac za širenje islama.

Huzur je molio Boga da umrlim dadne uzvišene položaje u Džennetu i molio je da njihove porodice budu u stanju da nastave sa i održe njihovu pobožnost.

Hudba 21.9.2007.

Valjanost posta u toku ramazana
Excellence of fasting during Ramadan

Kratki sadržaj hudbe koju je 21. septembra 2007. održao Hazreti Mirza Masroor Ahmad Halifatul Masih V Ahmadija muslimanske zajednice

(Napomena: Naš tim 'Alislam' preuzima punu odgovornost za bilo kakve greške ili nerazumijevanje u kratkom sadržaju ove hudbe)

Huzur je u svojoj hudbi danas nastavio na temu blagoslova ramazana. Citirajući ajete 185-186 iz sure Aj Bakara:

“Određeni broj dana, a ko god od vas bude bolestan ili bude na putu, neka posti isti broj drugih dana; a onima koji ne mogu (da poste) otkup (fidiya) je da nahrane jednog siromaha. A ko god dobrovoljno učini neko dobro djelo, to je bolje za njega. Ako postite, to je bolje za vas, da samo znate.

Mjesec ramazan je onaj u kojem je Kur'an objavljen kao jedna uzvišena Uputa za ljude, u kojem je jasno objašnjenje Upute i Furkan (razlikovanje istine od neistine). Zato, ko god je od vas prisutan u ovom mjesecu, neka posti. A ko god je bolestan ili je na putu, neka ispuni broj drugih dana. Allah vam želi olakšicu i ne želi teškoće za vas, i želi da upotpunite broj, i da veličate Allaha što vas je uputio, i da budete zahvalni.” (2:185,186)

Huzur je rekao da je post u mjesecu ramazanu zaista (duhovna) borba i trud, i samo kroz takvu borbu (i trud) čovjek razvija bogobožnost (takvu) i postiže blizinu Bogu.

Huzur je rekao da ovaj ajet objašnjava da je samo mali broj dana ramazana i postali su obavezujući tako da može biti učinjen napor da postignemo svrhu života, a to je da postanemo istinski robovi Božiji. Bog nije nepravedan, iako je post borba (trud), koji katkad može izazvati neudobnost, on nije naumljen kao okrutnost, tako da su oni koji privremeno nisu u stanju da poste izuzeti od toga.

Iako su oni koji imaju kratkotrajnu bolest ili moraju hitno da putuju izuzeti od posta u toku ramazana, međutim ako žele da napreduju u

duhovnosti i bogobožnosti i da traže Allahovo zadovoljstvo onda kad budu bolje treba da poste ono što su propustili. Ovo je znak istinski bogobožne osobe.

Huzur je rekao da bolest koja nas izuzima od posta ne treba da bude tek izgovor o bolesti, slično svakodnevno putovanje na posao nije putovanje s ovom suoznakom. Huzur je rekao da je ovo posebno spomenuo pošto ima sloj ljudi, pogotovu na mjestima sa oštrim vremenom koji nepotrebno traže izgovore.

Zaista Allah brine za Svoje robove - one koji istražuju puteve da traže Njegovo zadovoljstvo. Iz ovog razloga bolestan i putnik imaju izuzeće. Uz to oni koji nemaju snage da poste mogu dati *fidiju* (otkup). Oni koji mogu postiti kasnije mogu također dati *fidiju*, to je vrlina. Međutim neophodno je za njih da kasnije poste.

Obećani Mesija a.s. je objasnio da su oni koji mogu da plate *fidiju* i budu izuzeti osobe koje se ne nadaju da će biti u stanju da poste kasnije, kao što su stariji ili trudnice, itd. Nije ovlašćujuće za druge da jednostavno plate *fidiju* i ne poste, umišljajući nesposobnost.

Iako je post bio propisan za razvijanje bogobožnosti ipak, kako je islam religija koja se slaže sa prirodom, on zato daje opraštanja za situacije koje se prirodno rađaju u životu. Međutim, postizanje bogobožnosti treba uvijek da bude cilj, tako, ako post nije moguć, treba ili da siromašna osoba bude nahranjena ili da se plati *fidija*.

Pozivajući se na hadis koji navodi da će namaz koji nije obavljen sa dobrom namjerom biti bačen natrag na klanjača., Huzur je rekao da će slično tome *fidija* koja je data sa lošom namjerom biti bačena natrag na tu osobu.

Obećani Mesija a.s. je rekao da je *fidija* za one koji nemaju snage ili sposobnosti da poste. On je rekao da religija koja nema nikakve borbe (truda) nije ništa. Kad osoba nastoji da nađe lahak izlaz kroz izgovore ona se okreće od vjere. Huzur je rekao da nam jeste zaista bila data odredba da propustimo post pod određenim uvjetima; no, najbolje je da ga propustimo samo u opravdanim situacijama.

Huzur je dodao da post nije samo duhovno koristan nego, kao što nauka sada priznaje, on također ima i fizičke koristi.

Obećani Mesija a.s. je rekao da se osoba čije je srce obradovano na dolazak ramazana ali koja ne može postiti zbog bolesti, kod Boga smatra

kao da je postila. On je rekao da čovjek uvijek treba da izbjegava opravdanja i izgovore. Obećani Mesija je naveo da se, kad je postio bez prekida šest mjeseci, u viziji sreo sa grupom Božijih poslanika koji su učinili primjedbe što je sebe stavio kroz toliko mnogo teškoće.

Huzur je rekao da je Časni Kur'an veliki izvor upute i ništa u njemu nije bez cilja naše koristi. On obuhvata uredbu da razvijemo duhovne i moralne vrijednosti. On, zaista, također nosi u sebi aspekte svjetskog znanja i iznosi znanje o kojem niko nije bio obaviješten prije 1400 godina a koje je sada dokazano.

Objašnjavajući drugi ajet koji je citirao na početku Huzur je rekao da nam on govori da je Časni Kur'an bio objavljen u mjesecu ramazanu, to jest, njegova prva objava je bila u ramazanu (96:2). Huzur je rekao da sama prva objava pokazuje na činjenicu da je Bog stvaralac cijelog svemira i jedini On je vrijedan obožavanja. Huzur je rekao da se sura Al Alaq (sura 96) završava porukom da je jedino obožavanje Boga (sedžda) izvor da postignemo blizinu Njemu.

Huzur je rekao da je jedan način obožavanja, koji nadalje uljepšava obožavanje i čisti dušu, post u ramazanu. To je oblik obožavanja, žrtvovanja (borbe) koji ima Allaha kao svoju nagradu. Huzur je rekao da citirani ajet čini jasnim da je post obavezujući, zato vjernici ne treba da budu nemarni u razumijevanju ovoga. Takav je značaj posta da je on stalno spominjan. Huzur je rekao da 'poštovanje' posta može biti glavni povod popravljanja jer vjernik izbjegava mnoge poroke tokom posta, zapravo se vjernik u toku posta također odriče mnogih dopuštenih stvari radi Allaha i iz tog razloga Allah proglašava da bude nagrada za to.

Časni Kur'an koji je bio objavljen u ramazanu uputa je za sva vremena i doba, i sada nema zahtjeva za novi Šerijat (vjerski zakon). Onaj ko želi da traži ovu uputu sa dobrim namjerama naći će očite znakove u njemu koji će razlučiti istinu od neistine. Zaista, mi smo do kraja sretni da vjerujemo u ovu Knjigu. Njene naredbe su obuhvatne, potanko iznesene sa argumentom i rasuđivanjem, pobliže označavajući pozitivno i negativno. U doatak tome on također predstavlja izlaganje i argument svoje vlastite vjerodostojnosti kao i onog šta je neistinito. Onaj ko je blagoslovljen sa takvom knjigom treba da nastoji i ispuni sve njene naredbe, a jedna takva naredba je da postimo tokom ramazana, da razvijemo duhovnost, da postignemo Božiju blizinu i onda da pripovijedamo Allahovu naklonost i milost.

Huzur je rekao da je Kur'an bio objavljen ne samo kao savršena uputa nego smo kroz ramazan neprestalno podsjećeni da je ova blagoslovena uputa bila prvo objavljena u ovom mjesecu. Ova činjenica koncentrira pažnju na podizanje standarda obožavanja tokom ovog mjeseca isto tako kao i porast moralnih/društvenih vrijednosti tako da čovjek bude udmaknut od zla svog 'ja' koliko je moguće.

Obećani Mesija a.s. je rekao da ramazan proizvodi 'sjaj/blistavilo' srcu kroz koji se otvaraju vrata vizijama i čovjek može 'iskusiti' Božiju blizinu.

Huzur je napomenuo da je tokom ovog mjeseca namaz posebno obavljen da istinski tražimo čišćenje svoga 'ja', svaki ovakav namaz je obavljen sa najvećom iskrenošću i potpuno je lišen bilo kakvog vanjskog uticanja, imajući na umu da Allah pomnjivo motri. Čišćenje svoga 'ja' je brzo kroz takav namaz i samo ga postižu oni koji se boje Allaha u tajnosti/privatno.

Huzur je rekao da ambijent ramazana i obavljanje namaza proizvodi čišćenje duše koja brzo osposobljava čovjeka da se oslobodi '*nafs e ammara*' ('ja' koje potiče na zlo) zato što su ovo dani kad je šejtan vezan u lance. Zaista naši iskreni naponi tokom ramazana nas mogu odvesti od stanja '*nafse lavvama*' ('ja' koje sebe prekora) do '*nafse mutmaina*' (duše u miru). Dodajući, Huzur je rekao da zaista Allah poklanja svakoj osobi u skladu sa njenom mogućnosti.

Huzur je rekao da je svakog ramazana u toku života Časnog Poslanika s.a.v.s. melek Džebrail ponovo ponavljao sav do tada objavljeni Kur'an sa Poslanikom. U toku zadnjeg ramazana on je Kur'an ponavio dva puta. Ovo skreće našu pažnju na činjenicu da, dok postimo i obavljamo iskreni namaz, treba također da nastojimo da učimo Kur'an tokom ramazana. Naša Zajednica je organizovala ders u toku ramazana, i treba da ga slušate. Također treba da nastojimo i provedemo Kur'anske naredbe u svojim životima; samo onda ćemo biti u stanju da izvučemo istinsku korist iz toga i bit ćemo među onima koji su zahvalni.

Da nas Allah osposobi da budemo primaoci svih blagoslova ramazana.

Hudba 28.9.2007.

Primanje dove i postizanje blizine Bogu
Acceptance of prayer and attaining nearness to God

Kratki sadržaj hudbe koju je 28. septembra 2007. održao Hazreti Mirza Masroor Ahmad Halifatul Masih V Ahmadija muslimanske zajednice

(Napomena: Naš tim 'Alislam' preuzima punu odgovornost za bilo kakve greške ili nerazumijevanje u kratkom sadržaju ove hudbe)

"A kad te Moji robovi pitaju za Mene, zaista sam Ja blizu. Ja odgovaram na molitvu molitelja kad Me zove. Zato oni treba da se odazovu Meni i da vjeruju u Mene, da bi bili upućeni." Sura Al Bakara (2:187)

Huzur je svoju današnju hudbu bazirao na gornjem ajetu. On je objasnio da je ovaj ajet stavljen u Časnom Kur'anu između dva druga ajeta koji objašnjavaju uzvišenost mjeseca ramazana i stvari koje su povezane sa tim. Prema tome on pokazuje da je ovaj mjesec poseban u terminima postizanja blizine Bogu i oprosta grijeha.

Navodeći hadis Huzur je rekao da je melek Džebrail rekao da je uništen onaj ko doživi mjesec ramazan a ne postigne oprost, a da su oprošteni grijesi onoga ko ustane noću u toku ramazana s namjerom da ispuni zahtjeve vjere i da čini dobro.

Huzur je rekao da u toku ramazana Allah daje poseban položaj onima koji Ga traže. Iako On sluša one koji Ga sa iskrenošću cijelo vrijeme usrdno mole, ipak zbog posebnog ambijenta usrdne molbe tokom ramazana On sluša više nego u druga vremena.

Časni Poslanik s.a.v.s. je rekao na početku ramazana: *'Ljudi, uskoro nad vama sciće uzvišeni i blagoslovljeni mjesec koji ima noć koja je bolja od hiljadu noći.'* Huzur je objasnio da su prvih deset dana ramazana dani milosti, slijedećih deset dana su dani oprosta i zadnjih deset dana su dani spasa od Džehennema. On je rekao da su dani milosti prošli i mi sada prolazimo kroz dane oprosta. Za nekoliko dana će nad nama biti dani koji poklanjaju spas od Džehennema, među njima će biti noć koja je noć primanja dova, ko god možda nađe tu noć. U ovih zadnjih nekoliko

dana treba da nastojimo i usredsredimo se da tražimo dobrotvornost Allahove milosti, da tražimo pokrov Njegovog oprosta, da se oslobodimo od nečistoća ovog svijeta i da tražimo ahiret. Da nastojimo i tražimo tog Svemogućeg Boga Koji kaže: 'Ja sam blizu.' Međutim, Huzur je dodao, primanje dova ima svoje uvjete.

Obećani Mesija a.s. je pisao u pogledu gornjeg ajeta da Allah pravi razliku između vjernika i drugih, u tome da su vjernici blizu Njemu dok drugi nisu, i On sluša njihove molbe i poklanja im prihvatanje, i zbog toga oni treba da budu čvrsti u vjeri.

Zatim je Huzur objasnio 'uvjete' koji uvjetuju prihvatanje molitve.

Prvi uvjet je da imamo sigurnost o postojanju Boga; nepokolebivu sigurnost. Da je On Gospodar svih svjetova i Gospodar svega, da odlikom Njegovog svojstva Rububijjata (svojstvo da održava i hrani) On obezbjeđuje za sve žive stvari i u Njemu su sva svojstva na vrhuncu.

Drugi uvjet je da ne samo imamo sigurnost da Bog postoji nego da imamo potpunu vjeru u Njega i da imamo želju da Ga tražimo, da tražimo zajedništvo s Njim. Da usađujemo bogobožnost i pobožnost za ovaj cilj - da se očistimo, ili kao što je Obećani Mesija a.s. rekao: *'..da postanemo takvi da nam se Bog obraća.'*

Treći uvjet je da, iako je naše čvrsto vjerovanje da su svi poslnaici od Boga, prihvatimo da je primanje molitve sada dovedeno u vezu sa Časnim Poslanikom s.a.v.s. Kako gornji ajet pokazuje – Moji robovi 'te' pitaju – prema tome mi ćemo imati sredstva da se stavimo u vezu sa Allahom (priđemo Mu) samo ako imamo potpunu vjeru u Časnog Poslanika s.a.v.s. Vjera u njega također povlači za sobom vjerovanje u njegova pretskazanja i da u ispunavanju njegovih pretskazanja prihvatimo njegovog istinskog poklonika Obećanog Mesiju a.s. Prihvatanje njega je također uvjet vjere.

Četvrti uvjet je da je naša molba Allahu da tražimo Njegovo zadovoljstvo, sa željom da Ga tražimo. Allah kaže da kad čovjek čini usrdnu molbu s ciljem da 'Mene sretne' on Me nalazi blizu.

Huzur je rekao da ako je usrdna molba učinjena tek za ovosvjetske razloge to je sebično i jednostrano. Ako neko žudi za Božijim odgovorom on treba da stavi u praksu ono što ovaj ajet označava kao 'slušaju Mene'.

Peti uvjet je da nastojimo da izbjegavamo sve grijeha. Takva situacija će potkrijepiti proglas kako je spomenut u ajetu. Obećani Mesija a.s. je rekao da kad se neko pokaje i ispovjeda da izbjegava sve grijeha, stvoreno je divno svjetlo jer osoba zove Allaha da dođe i oslobodi ga od grijeha.

Osnovna i najvažnija molba je za izbjegavanje grijeha i za čišćenje sebe. Kad jednom ova molba postigne prihvatanje i čovjek bude istinski čist u Allahovim očima, onda za njega čak nije potrebno da moli za sve svoje potrebe i nevolje jer su oni zadovoljeni Božijim planom.

Šesti uvjet je da dadnemo prednost vjeri nad ovosvjetskim stvarima. Huzur je rekao da je ova izreka dio zavjeta omladinske organizacije (Khudam) i također je osmi uvjet bai'ata Obećanog Mesije a.s. Huzur je rekao da osoba treba da vodi računa da je musliman koji je prihvatio istinskog i gorivog poklonika Časnog Poslanika s.a.v.s. i da bude pažljiv da ne napravi grešku prosuđivanja da vjeru dovede na zao glas. Huzur je dodao da čak i ako osoba treba da podnese ovosvjetski gubitak za čast vjere treba da to s voljom izdrži.

Sedmi uvjet je da neprestalno tražimo da popravimo sebe u duhovnim i praktičnim terminima. Huzur je rekao da u svjetlu onoga na što gornji ajet ukazuje 'oni treba da slušaju Mene' mi smo uvijek u potrebi da popravljamo svoje postupke i svoju duhovnost. Za vjernika put duhovnog razvoja nema granice i što on više radi na tome njegova duhovnost postaje viša i sa tim se primanje molitve također umnožava.

Osmi uvjet je da učinimo da molitve ostanu unutar Allahovih zakona. Najglavnije je da ustrajemo na Njegovim naredbama, da ispunjavamo prava drugih ljudi. Na primjer neka osoba možda uzurpirava prava drugog a traži milost od Allaha za sebe. Huzur je rekao da se to događa u slučajevima roditeljskog starateljstva da jedan roditelj nastoji da dijete ukloni od drugog. I još gore, Huzur je rekao, oni pišu Huzuru tražeći dove da dijete ostane podalje od drugog roditelja. Huzur je rekao da je naredba da ne povrijedimo bilo majku ili oca zbog djece ali ljudi i dalje uzurpiravaju prava drugog čak nakon što presuda bude donesena od strane sudijskog odbora.

Huzur je dalje naveo primjere neovlaštenih molitvi i naveo primjer takozvanih svetih ljudi i pirova Pakistana koji praktikuju načine koji su suprotni islamskim učenjima i rekao da su Ahmadi muslimani, hvala Bogu, oslobođeni ovog neznanja.

Deveti uvjet je da treba uvijek da budemo pažljivi da ne samo molimo u vrijeme teškoće i nevolje nego da spominjemo Allaha u dobra, sretna vremena. Huzur je rekao da ako se osoba skoncentriše na molitve mimo onih tokom ramazana onda molitve učinjene tokom ramazana postižu veće prihvatanje.

Deseti uvjet je da izbjegavamo prenatrpanost (žurbu) i da se nikada ne umaramo od molitve. Obećani Mesija a.s. je rekao: 'Zapamtite da ni jedna osoba nikada ne može tražiti dobrotvornost od molitve ukoliko ne nadilazi u strpljenju.' Huzur je naveo priču ustrajnosti molitvi kako je činio otac poslanika Jusufa a.s. u toku perioda od četrdeset godina da vidi svog sina. Huzur je dodao da čak najškrtija osoba na kraju dadne prosijaku koji je uporan – nema načina da Allah neće slušati iskrene molitve učinjene tokom vremenskog perioda.

Ustrajnost i strpljenje je zaista veliki uvjet što se tiče poniznog molenja za molitve i to je put Božije zajednice. Huzur se obratio onima u Pakistanu i drugim mjestima gdje je zajednica proganjana i rekao im da se ne brinu, Allahova pomoć će sigurno doći i slijedit će je Njegova milost i samilost više nego prije. Huzur im je nalagao da iskoriste svetost ramazana da podnose usrdne molbe Allahu.

Jedanaesti uvjet je da usadimo obzirnost, brižnost i jadikovanje u svoje molitve s ciljem da tražimo visoki standard molitve. Zaista Obećani Mesija a.s. je rekao da zamislimo bespomoćni plač djeteta kad činimo molbe Allahu da privučemo Njegovu milost.

Ukratko molitva koja je učinjena u skladu sa Allahovom naredbom i sa savršenom vjerom postići će prihvatanje i oni koji čine takve molitve su oni na koje se poziva kao na upućene, oni će nastaviti da se razvijaju u duhovnosti i nikada neće umišljati da kažu, gdje je Allah? U skladu sa hadisom oni će biti oni koji postižu položaj gdje mogu 'vidjeti' Allahovu blizinu. Huzur je nalagao da tražimo ovaj vrhunac u toku ovog ramazana gdje je naš namaz vrhunac našeg posta i naš post je vrhunac našeg namaza.

Huzur je govorio o dvostrukom žaru (vrućini, toploti)/sjaju (blještavosti) ramazana, jedan je fizički žar pokrenut (rođen, stvoren, proizveden, izazvan) glađu i drugi je žar gorivosti (žara) i želje (čežnje, ljubavi) sa kojom činimo molitve. Huzur je nalagao da se također usredsredimo na ispunjavanje prava ljudi tokom ramazana. On je rekao da činjenica da je ramazan bio prvo objavljen u mjesecu ramazanu označava da Kur'anska učenja koja govore o ispunjavanju prava Allaha i prava ljudi treba da se slijede više osebujno i sa većom predanošću u mjesecu ramazanu.

Huzur je objasnio da u mjesecu ramazanu Časni Poslanik s.a.v.s. bi davao milostinju tako obilno da je njegova dobrotvorna praksa ličila

(smatrana sličnim, bila nalik na, upoređena sa) snagom (jačinom) burnog (žestokog, vatrenog) vjetra.

Huzur je molio da nas Allah osposobi da postignemo ove visoke standarde obožavanja tokom ramazana, da naš duhovni razvoj omoguće da naše molitve postignu primanje kod Boga i da se osvjedočimo da zastava islama i Ahmadijata uzdigne (podigne, uzvisi, diže svuda širom svijeta).

Zatim je Huzur najavio tragičnu smrt dvoje Ahmadi muslimana koji su ubijeni u Karačiju, Pakistan. Oni su obojica bili doktori. Dr Hameed Ullah je bio ubijen 20. septembra kad se vraćao kući sa svoje klinike. On je bio kidnapovan i onda ustreljen. Njegovo tijelo je nađeno nakon dva dana. Huzur je rekao da je dr Hameed Ullah posvetio svoj život (uvakifio) u vrijeme Hazreti Halifa tul Mesiha III r.a. i služio je u zapadnoj Africi mnogo godina.

Drugi ubijeni je bio dr. prof. Šeik Mubešir Ahmad koji je bio ubijen 26. septembra izvan svoje klinike. Huzur je molio da Allah pokloni visoke položaje u Džennetu obojici i pokloni ucvijeljenim porodicama ustrajnost i strpljenje. Huzur je rekao da će klanjati dženzazu za obojicu poslije džume namaza.

Hudba 5.10.2007.

Dolazak Obecanog Mesije ***Advent of the Promised Messiah***

Kratki sadržaj hudbe koju je 5. oktobra 2007. održao Hazreti Mirza Masroor Ahmad Halifatul Masih V Ahmadija muslimanske zajednice

(Napomena: Naš tim 'Alislam' preuzima punu odgovornost za bilo kakve greške ili nerazumijevanje u kratkom sadržaju ove hudbe)

“O vi koji vjerujete! Odazovite se Allahu i poslaniku kad vas poziva da vam dadne život, i znajte da Allah nastupa između čovjeka i njegovog srca, i (znajte) da ćete se svi pred Njim zajedno okupiti.”
Sura Al Anfal (8:25)

Citirajući ajet 25 iz sure Al Anfal Huzur je u svojoj današnjoj hudbi dao izlaganje na temu istinitog dolaska Obećanog Mesije a.s.

Huzur je rekao da svaki Ahmadi musliman jasno spozna je da prihvatanjem Obećanog Mesije a.s. on ili ona valjano proglašava da je taj koji ga prihvata kao Mesiju i Mehdija i koji se tako pridružuje grupi ljudi na koje se gore spomenuti ajet poziva kao na one koji 'odgovaraju Allahu'. On ili ona proglašavaju da imaju vjeru u naredbe i pretskazanja Kur'ana kao i u pretskazanja Časnog Poslanika s.a.v.s. i kroz ovaj proglas, i obećanje da će to staviti u praksu nadaju se da nađu novi duhovni život. Ako bilo šta drugo osim ovoga dođe na um takve osobe onda njihova tvrdnja da prihvataju Obećanog Mesiju a.s. nije istinita.

Obećani Mesija a.s. je u uvjetima svog bai'ata (zavjeta odanosti/svečana izjava pristupa) razjasnio da Ahmadijat nije ništa više nego jednostavno pristajanje uz Allaha i Njegovog Poslanika, kao što navodi u trećem uvjetu:

'Da će on ili ona redovno obavljati pet dnevnih namaza u skladu sa naredbama Božijim i naredbama Časnog Poslanika Muhammeda i da će nastojati najviše što može da bude redovan/redovna u obavljanju tahadžuda i prizivanju salavata na Časnog Poslanika Muhammeda.'

Zatim je u petom uvjetu navedeno:

'Da će on/ona ostati odani Bogu u svim okolnostima životnim, u žalosti i radosti, u bijedi i blagostanju, u uspjehu i kušnji...'

I u šestom uvjetu:

'..da će se potpuno podvrći utjecaju Časnog Kur'ana, i da će Riječ Božiju i izreke Časnog Poslanika Muhammeda učiniti svojim vodećim principom u svakom svom životnom položaju.'

Huzur je rekao da je ukratko prihvatanje Obećanog Mesije a.s. to da Allahove naredbe i naredbe Poslanika stavimo u praksu i da postignemo novi duhovni život. Sretan je onaj ko se pridruži u ovom općem dobru i ostane pri tome, sretni smo mi da smo u prihvatanju Obećanog Mesije a.s. postupili prema Allahovom pozivu i pozivu Njegovog Poslanika i bit ćemo u stanju da se duhovno oživimo. Zaista je potpuno lažna optužba da smo mi, u prihvatanju Obećanog Mesije kao Mesije, Mehdija i poslanika, Bože sačuvaj, umanjili položaj Časnog Poslanika s.a.v.s.

U objašnjavanju istinske ljubavi i revne odanosti Obećanog Mesije a.s. za Časnog Poslanika s.a.v.s. Huzur je pročitao slijedeći isječak iz njegovih pisanja:

'Časni Poslanik je došao na svijet tako da dadne sluh gluhim, koji su ostali u tom stanju stotinama godina. Ko je slijep i ko je gluh? Isti onaj ko ne prihvata Božije jedinstvo i ko ne prihvata ovog Poslanika koji je oživio Božije jedinstvo na zemlji; isti Poslanik koji je divljake promijenio u ljude i onda ih promijenio u ljude koji posjeduju istinske moralne vrline, onda ih obojio božanskom bojom onih koji uspostavljaju svoj odnos s Bogom; isti Poslanik, sunce bogobožnosti, pred čijim su nogama bili ponovo oživljeni hiljade onih koji su umrli od mnogoboštva, i ateizma, i grijeshnog življenja, i osvijestili se, i bio je pokazan ogled Sudnjeg dana.'

Huzur je pročitao drugi znamenit isječak koji je zemlju smatrao nalik mrtvoj prije dolaska Časnog Poslanika s.a.v.s. koja je bila oživljena/preobražena njegovim revolucionarnim učenjem i duhovnošću. Huzur je napomenuo da nije postojao niko ko bi mu mogao biti ravan u takvoj rječitosti i dubini izražavanja o Časnom Poslaniku s.a.v.s. i dodao da mi vjerujemo da je Allah učinio Časnog Poslanika s.a.v.s. izvorom postizanja duhovnosti i Obećani Mesija a.s. je njegov ponizni sluga i istinski i revni poklonik, čiji se dolazak dogodio u potpunoj (bezupitnoj) pokornosti Poslaniku tako da Zajednica bude okupljena na ruci ovog Imama da 'odgovara' Allahu i Njegovom Poslaniku.

Huzur je rekao da je greška muslimana da smatraju da oni ne treba da ikoga prihvate kad su povjerovali u Časnog Poslanika s.a.v.s., dodajući, Huzur je rekao da je neophodno da prihvate Imama o kojem Časni Kur'an pretskazuje i o kojem je Časni Poslanik rekao da dadnemo njegov selam kad ga sretnemo. Prema tome, za duhovni razvoj i za ispunjenje vjere neophodno je da prihvatimo Imama ovog doba. Pozivajući se na kur'anski ajet Huzur je rekao da ponavljanje u njemu - da se okrenemo Allahu i Poslaniku, poslije 'vjerovanja,' ukazuje na to da nije dovoljno da napravimo verbalni proglas svoje vjere, zapravo vjera treba da uraste u čovjekovom srcu.

Pozivajući se na suprotstavljanje protiv Zajednice Huzur je rekao da muslimani treba da se zamisle nad riječima onog ko poziva u ovo doba, šta on tvrdi o sebi i šta su njegovi pogledi o uzvišenom položaju Časnog Poslanika s.a.v.s.

Huzur je pročitao drugi isječak iz pisanja Obećanog Mesije a.s. koji jasno izražava njegovu duboku vjeru u Boga i njegovu ljubav i odanost za Poslanika s.a.v.s. U pogledu ovog dubokog vjerovanja u Boga i Poslanika on je tvrdio da ako bi sve vjere ovog svijeta zajedno bile stavljene na jednu stranu vage i njegova vjera na drugu stranu, Božijom milošću, njegova strana bi bila teža.

Huzur je rekao da u pogledu pretskazanja od prije 1400 godina o dolasku ovog istinskog i revnog poklonika, nije bilo promjene u stanju stvari, kako je i bilo pretskazano od prije stotina godina kad su iskreni muslimani svijeta bili zabrinuti. Zapravo se situacija pogoršala, i uprkos toga što imaju vlast nad zemljama muslimani duhovno propadaju. Razlog za ovo je očito njihovo odbijanje onog kome je Poslanik poslao svoj selam. Huzur je rekao da su prethodno pojedini mulah (hodže) bili ti koji nam se suprotstavljaju – no sada muslimanske vlade saraduju protiv nas – međutim prosvjetljenje koje je bilo zapaljeno od Allaha ne može biti ugašeno ovim suprotstavljanjem.

Huzur je rekao da je Allah između čovjeka i njegovog srca, zato Ga molite o ummetu o kojem je On rekao da su oni najbolji među ljudima, međutim njihova očevidna situacija ne pristaje (tome). Kako će oni reformisati druge kad se njihovo vlastito stanje pogoršava? Huzur je rekao ako budemo iskreno molili Allah će slušati i jedini On može ispravno uputiti. Huzur je rekao mi treba da molimo za njih zato što su oni dovedeni u vezu sa imenom Poslanika s.a.v.s. mi treba da molimo Allaha da očisti njihova srca, jer jedini On ima kontrolu nad njihovim srcima, jer niko drugi ne može otvoriti njihove grudi. Da Allah stavi u njihova srca to da tek veza (sa Poslanikom) neće ispuniti njihove živote, zapravo se od osobe traži da ustraje na svim Božijim naredbama i naredbama Poslanika s.a.v.s., da Allah ukloni hrđu iz njihovog srca - nije dovoljno biti okaljano povezan sa imenom Poslanika - i da ih Allah osposobi da prepoznaju Imama doba radije nego da mu se suprotstavljaju. Huzur je rekao su da molitve činjene u ovom smislu među obavezama Ahmadi muslimana.

Huzur je dodao da su takozvani vjerski učenjaci stvorili krajnje zastrašujući scenario kroz svoju pogrešnu uputu; mnoge čiste duše žele da se pridruže našoj Zajednici ali ostaju nijemi zbog straha od društva, oni koji su hrabri i pridruže se uznemiravani su od ljudi oko njih.

Huzur je naveo primjer iz Švicarske gdje je neko studirao i shvatio poruku Obećanog Mesije i želio da učini bai'at. Kad je kontaktirao svoju rodbinu u Pakistanu oni su mu rekli neistinite i predaleko zahvatne priče o Ahmadijatu. Huzur je rekao da je sve ovo rezultat pogrešnog obaviještavanja raširenog od takozvanih vjerskih učenjaka koji su slobodni da razglašavaju neistinu o nama. Međutim, nama s druge strane nije dozvoljeno da kažemo bilo šta. U svakom slučaju, Huzur je rekao, rodbina ove osobe iz Pakistana su mu rekli da ako on primi Ahmadijat bit će prvi kojeg će tražiti da ga ubiju. Huzur je rekao zar ovi ljudi nisu čuli hadis gdje je Časni Poslanik s.a.v.s. ispitivao svog ashaba o neprijatelju kojeg je nadvladao u toku bitke - da li je on (možda) rasporio njegovo srce pa da vidi je li njegovo vjerovanje bilo stvarno ili nije.

Huzur je rekao da se oni kolebivog srca boje, no hrabri ptihvataju istinu uprkos nevolje.

Huzur je citirao ajet 73 iz sure Ta Ha (73:20): *'...Zato odredi šta hoćeš da odrediš; ti možeš odrediti samo o ovom sadašnjem životu.'* Huzur je rekao da su sretni oni koji koji odgovaraju faraonima ovog doba na ovaj način. Zaista ovo je odgovor Ahmadi ubijenih muslimana iz Pakistana i odgovor svakog Ahmadi muslimana starog i novog, koji ostaje čvrsto na istini u krajnjoj opoziciji i treba da odgovori riječima: *'...Allah je Najbolji i Najstalniji.'* 20:74

Zatim je Huzur naveo izvještaj iz arapskog svijeta koji daje krajnje obećavajuće i ohrabrujuće vijesti da čiste duše kontaktiraju Zajednicu. Ovi ljudi su imali snove u kojima su vidjeli Obećanog Mesiju a.s. prije nego što su očima vidjeli fotografiju. Ovi ljudi imaju duboko ubjeđenje vjere i tvrde da oni ne trebaju nikakve dokaze ili argumente da ih ubijede. Huzur je rekao da je prethodni izvještaj govorio da je većina ljudi raspravljala, no od nedavno većina teže da se slažu i mnogi su već 'vidjeli Obećanog Mesiju' u snovima.

Huzur je rekao da je naš zadatak da obilato molimo za njihovu uputu – iako nam Allah, u skladu sa Svojim obećanjem, svaki dan pokazuje manifestacije Svoje pomoći i potpore, naša je obaveza da ovu poruku širimo koliko god je moguće tako da i mi također možemo sudjelovati u blagoslovima koji su povezani sa i koji su u sudbini Zajednice Obećanog Mesije.

Svaka osoba treba da svijetu uputi poruku Mesije uputi sa obnovljenom snagom i žarom i dok to čini da ostaje pažljiv da zadatak

vjernika nije završen bez iskrenih molitvi. Huzur je rekao da je u zadnjih blagoslovljenih deset dana ramazana najznačajnija molitva – koja će postići prihvatanje za sve naše druge molitve – da iskreno (od srca) činimo dove za stvorenja, usrdne dove za ummet i za propagiranje vjere. Ako budemo molili za ovo za zabrinutošću i iskrenim osjećajima, zasigurno će Allah prihvatiti sve naše druge potrebe.

Huzur je rekao da će iskrene i svesrdne molitve sigurno proizvesti revolucionarne promjene, kao što Allah pokazuje ljudima arapskog svijeta kroz snove i vizije. Sve ovo je rezultat molitvi onoga koji je bio potpuno i krajnje zaokupljen Allahom, molitvi koje je on učinio prije 1400 godina. Ove molitve su ponovo oživjele stotine hiljada duhovno mrtvih, danas, doba njegovog istinskog i revnog poklonika također ima udjela od prihvatanja njegovih molitvi; molitvi učinjenih za ovo doba, jer njegovo doba je započelo od njegovog dolaska i trajat će do Sudnjeg dana.

Huzur je rekao ako mi učinimo napore i tražimo uspjeh nikada ne treba da to pripisujemo svojoj veličini ili teškom radu ili nečem takvom. Zapravo će to biti zbog ispunjenja Božijeg obećanja našem učitelju i njegovom gorivom pokloniku, koje nam zauzvrat također poklanja dobrotornost.

Huzur je rekao da Ahmadi muslimani treba da obilato mole da islam izvojuje pobjedu nad srcima, za duhovno oživljavanje ummeta, za naš duhovni razvoj i za postizanje uzvišenog cilja života. Da nas Allah osposobi za to.

Hudba 12.10.2007.

**Važnost džume (namaza petkom)
*Excellence of Jumu'ah (Friday Prayers)***

Kratki sadržaj hudbe koju je 12. oktobra 2007. održao Hazreti Mirza Masroor Ahmad Halifatul Masih V Ahmadija muslimanske zajednice

(Napomena: Naš tim 'Alislam' preuzima punu odgovornost za bilo kakve greške ili nerazumijevanje u kratkom sadržaju ove hudbe)

Huzur je citirao ajete 10-12 iz sure Al Džuma:

“O vi koji vjerujete! Kad se pozove na namaz u petak u jedan dio dana, pođite žurno da spominjete Allaha, i ostavite trgovinu. To je bolje za vas, da znate.

A kad se namaz završi, onda se raširite po Zemlji i tražite nešto od Allahove blagodati, i mnogo spominjite Allaha, da biste uspjeli.

No, kad oni budu vidjeli neku trgovinu ili zabavu, potrčat će prema tome i ostavit će tebe samog da stajiš. Ti reci: ‘Ono što je kod Allaha puno je bolje od zabave i trgovine, i Allah najbolje opskrbljuje.’”

i u svojoj današnjoj hudbi dao izlaganje o valjanosti džume.

Huzur je ukazao na pogrešnu praksu većine muslimana širom svijeta da samo prisustvuju džumi zadnjeg petka mjeseca ramazana – da, tako reći, traže oprost, dok potpuno zanemaruju sve druge petke tokom godine. On je objasnio da ovaj petak nema poseban značaj u islamu, nigdje nije navedeno u Časnom Kur’anu ili spomenuto od Časnog Poslanika s.a.v.s. Huzur je rekao da su srećom Ahmadi muslimani sigurni od ove novotarije u religiji. Časni Poslanik s.a.v.s. je naredio neprestalnu pobožnost i njegovo kazivanje razjašnjava da je redovan namaz, redovno prisustvo džumi i redovan post tokom mjeseca ramazana ono što vodi prema slijedu izmirivanja za bilo kakve greške koje je osoba možda na mahove napravila, sve ovo uz uvjet da u međuvremenu izbjegava velike grijeha. Među drugim ‘prepoznatim’ velikim grijesima Huzur je naglasio izbjegavanje zakidanja drugih, stvaranje nesloge između ljudi i rekao da su ovo isto toliko veliki grijesi kao krađa, ubojstvo itd.

Citirajući hadis Huzur je rekao da tokom džume pogotovo tokom namaza – dolazi takav trenutak u toku kojeg Allah prima šta god muslimani traže. Ovakav je položaj džume o kojem nas je izvijestio Poslanik s.a.v.s.

Objašnjavajući Kur’anske ajete proučene na početku Huzur je rekao da ako osoba prisustvuje džumi zanemarujući ovosvjetske dobiti i onda se vraća svojoj trgovini ili zaposlenju itd., Allah blagoslovljava tu trgovinu ili zaposlenje. Što se tiče onih koji se ne obaziru na ovo nakon što im je bilo naređeno, oni su u ovom ajetu bili nazvani licemjerima. Huzur je rekao da u ovo vrijeme i doba sa raširenim materijalizmom većina muslimana svoj namaz obavljaju samo svakog bajrama ili možda zadnjeg petka ramazana i ovi ajeti nose značajnu poruku za njih. Huzur je dalje

naveo nekoliko hadisa da objasni valjanost prisustvovanja džumi. Časni Poslanik s.a.v.s. koji je bio krajnje blage i sažaljive naravi toliko je pažnje pridavao prisustvovanju džumi da je rekao da želi da zapali kuće onih koji nisu prisustvovali džumi. Huzur je rekao da je ovaj izraz rođen iz simpatije koju je on imao za svoj narod i njegove brige za njih, da će propustiti priliku kad su Božija milost i dobrotvornost tako obilato udijeljeni.

Huzur je rekao da čak ako mali broj Ahmadi mislimana teže oponašanju drugih i smatraju da je zadnji petak ramazana od bilo kakvog većeg značaja u smislu opraštanja grijeha onda su oni u krajnjoj greški. Međutim, ako oni prisustvuju zadnjem petku zato što žele da traže njegovu dobrotvornost da budu redovni u svom prisustvu na džumi, onda je to izvrsno.

Huzur je rekao da je ovo doba doba Mesije, u skladu sa pretskazanjima Časnog Poslanika s.a.v.s. i u skladu sa oni na što upućuje kur'anski ajet 4 iz sure Džuma koji govori o skupini ljudi kasnijeg doba. Huzur je rekao da je ovo radosna vijest o skupini ljudi istinskog i revnog poklonika Časnog Poslanika s.a.v.s. i vijest o tome da će on formirati zajednicu; njegov dolazak se zaista dogodio i mi smo sretni da smo odgovorili i prihvatili ga. Naravno kad smo jednom došli u ovu zajednicu naše odgovornosti i obaveze su se u velikoj mjeri povećale, naša džuma ne može biti obična džuma, u tome da naši napori ne mogu biti površni, naš zadatak je da 'čuvamo' svoju džumu i džumu naše buduće generacije jer je naša obaveza da okupimo ljude pod zastavu istinske religije.

Huzur je rekao da mu neke žene pišu tražeći da čini dove za njihove muževe da budu redoviti u namazu i džumi. Dok Huzura veseli da ima takvih Allahovih robova/žena u zajednici, on osjeća zabrinutost da, ako njihovi muževi ne poprave svoje puteve, to može imati negativan uticaj na djecu. Huzur je rekao da je danas tako mnogo vrsta ždokolica' na raspolaganju u svijetu da ga zabrinjava da, nedaj Bože, djeca Zajednice ne budu pometena do te mjere da njihov 'povratak' bude težak. Pozivajući se na ranije citirani hadis Huzur je rekao da treba da tokom džume činimo dove za svoje buduće naraštaje nadajući se da uhvatimo taj blagoslovljeni trenutak kad je molitvama poklonjeno primanje.

Oni Ahmadi muslimani čiji su preci bili ashabi Obećanog Mesije a.s. i koji su odatle (prema tome, zbog toga) postigli visoki duhovni položaj

koji Kur'an usklađuje (izjednačuje) sa položajem 'ranijih ljudi' mogu dobro (u redu) biti ponosni o ovome, međutim, ovaj osjećaj ponosa nije od koristi ako njihove porodice ne proizvedu (postignu, izvrše) čiste promjene u sebi. Ovo je bila stvar velike zabrinutosti, Huzur je dodao.

Huzur je rekao da je Allahovo obećanje da će se svijet okupiti pod zastavu Časnog Poslanika s.a.v.s. da je to suđeno da se dogodi, međutim, naš je zadatak da vodimo računa da nadvladamo svoje slabosti, da ispunimo prava prema Allahu tako da možemo imati udjela u ovom revolucionarnom preobražaju.

Obećani Mesija a.s. je rekao da je ovo doba u kojem sve vjere treba da budu okupljene na jednom stanovištu i zadatak propagiranja vjere treba da bude potpuno izveden. Huzur je rekao da je ovo zaista doba u kojem ljudi svih religija i oni koji nemaju nikakvih religijskih vjerovanja odvode ljude od vjere. Za Ahmadijat je izazov iz svih pravaca, međutim, pobjeda je također u njegovoj sudbini. Obećani Mesija a.s. je također rekao da što veći broj izuma bude u svijetu to će biti obimniji (sveobuhvatniji) zadatak propagiranja. Huzur je rekao da nam je u sadašnje doba MTA - internacionalna satelitska stanica obezbjedila mogućnost za ovaj posao.

Poslije ovoga je Huzur kazao cijeli niz usrdnih molbi Allahu da nas osposobi da provedemo ovaj zadatak na doličan način, on je rekao da je preostalo tek nekoliko sati ramazana, potrošite ih u spominjanju Allaha i molite da Allah primi sve naše napore napravljene tokom ramazana. Huzur je savjetovao da činimo dove za one koji su bolesni, koji su bespomoćni, za one koji služe vjeri, vakfee zindagi (koji su cijeli život posvetili vjeri), za djecu koja nemaju roditelja, muslimanski ummet i ljudski rod; da Allah svakoga čuva sigurnim od svih teškoća i štete.

Zatim je Huzur prenio vijest da je prošlog petka umro Malik Khalil ur Rahman Sahib. On je bio odan član Zajednice i od početka MTA je obavljao prevod govora Hazreti Halifatul Mesiha IV r.a. i također Huzurove govore na engleski jezik. Prošlog petka on je bio spreman na izađe iz kuće i krene na džumu ali je doživio srčani udar i umro. Huzur je odao poštovanje njegovoj poniznoj naravi, njegovim raznim uslugama Zajednici i njegovoj duhovnosti. Huzur je molio da mu bude poklonjen uzvišen položaj u Džennetu da ga njegova djeca slijede u pobožnosti i da ucvijeljenoj porodici bude poklonjena ustrajnost.

Hudba 19.10.2007.

Božiji atribut Al Aziz (Moćni)
Divine attribute of Al Aziz (The Mighty)

Kratki sadržaj hudbe koju je 19. oktobra 2007. održao Hazreti Mirza Masroor Ahmad Halifatul Masih V Ahmadija muslimanske zajednice

(Napomena: Naš tim 'Alislam' preuzima punu odgovornost za bilo kakve greške ili nerazumijevanje u kratkom sadržaju ove hudbe)

Huzur je citirao jedanaesti ajet iz sure Al Fatir (35:11), čiji prevod glasi:

“Ko god želi veličinu, pa sva veličina pripada Allahu. Njemu se uzdiže lijepa riječ, a dobra djela ih vode u visinu. A one koji zlo planiraju čeka oštra kazna; i spletkarenje ovakvih bit će bezuspješno”

Huzur je rekao da je jedan od Allahovih atributa atribut Al Aziz (Moćni). On je bio spomenut u Časnom Kur'anu otprilike stotinu puta u raznim ajetima u vezi sa različitim predmetima i, sa jednim ili dva izuzetka, on je uvijek spomenut zajedno sa drugim Božijim atributom.

Imam Ragib je riječ Aziz objasnio da označava Biće koje prevladava ali ne može biti nadvladano. Komentarišući dio ajeta 63:9 Imam Ragib je rekao da je zaista čast koju Allah, Njegov Poslanik i vjernici imaju, čast koja je stalna (neprestalna), trajna. Dok ajet 35:11 ukazuje na to da, ko god želi da postigne čast, mora je tražiti od Allaha.

Prema leksikonu izraz Aziz je opisan kao jedan Allahov atribut – objašnjavajući da je to Biće kojem dostup nije moguć, i također Biće koje je Silno i Moćno.

Huzur je rekao da je ukratko Aziz jedno Božije ime, i na osnovu svog savršenstva i svoje sveobuhvatnosti je jedino primjereno na Allaha. Prema tome, jedino povezanost s Bogom čovjeku može dati moć i snagu.

Imam Razi je objasnio da je poslanstvo uzvišeni položaj i samo može biti poklonjen od Moćnog Bića. Zbog toga Allah u ajetu 10 u suri Sad (38:10) proglašava – u odgovoru na ispitivanje nevjernika – da je On taj Ko posjeduje svu moć da udijeli Svojim stvorenjima.

Huzur je rekao da su danas isti prigovori izneseni protiv Obećanog Mesije a.s. o tome kako objava i poslanstvo mogu biti dati Mirzi Ghulam Ahmadu. Huzur je objasnio da ga je jedna gospođa kršćanka ispitivala u Njemačkoj o tome kako je osoba iz malog mjesta u dalekom Punadžabu bila određena Mesihom. Huzur joj je rekao da je ona sama odgovorila na svoje pitanje u tom smislu da je ispitivala o njemu u Njemačkoj. Njegova poruka je prenesena širom svijeta sa Ahmadijatom utemeljenim u 189 zemalja. Huzur je dodao da neki pitaju kako može ne Arapu biti poklonjen ovaj položaj, kako može građanin Pundžaba biti Mesija. Oni ovo pitaju u vezi sa očitim značenjem hadisa i bez poštivanja poruke u njemu.

Huzur je rekao da je, naravno, takva situacija zadesila sve prethodne Božije poslanike i u sadašnjem dobu se događa sa istinskim i revnim poklonikom Časnog Poslanika s.a.v.s. Međutim, Allah tvrdi da je on Moćni, Darovalac i Gospodar riznica milosti i niko drugi.

Huzur je molio da Allah dadne da muslimani razumiju ovu poruku. Naravno Allah je također iznio da kad se Njegova milost spušta na nekoga Njegova pomoć također dolazi, kao što je rečeno u 58:22.

Objašnjavajući misiju Božijih poslanika, Huzur je rekao da u smislu nadmoćnosti njihove misije dovoljno je da je njihova poruka utemeljena u toku njihovog života. Čitajući iz raznih isječaka Huzur je objasnio da ova svrha džihada kao što je objašnjeno u ovim pisanjima nije primjerena onima koji čine džihad upotrebom sile i to je razlog zašto muslimani ne postižu uticaj u svijetu danas. U njihovoj namjeri je nevaljaština (zlo) i zato posljedice nisu pozitivne. Međutim, Zajednica Obećanog Mesije a.s. vodi ovu bitku sa dokazima i argumentovanjem, i kao rezultat su ljudi iz svih uglova svijeta naklonjeni prema ovoj poruci. Zaista, Allah je obavijestio Obećanog Mesiju a.s. kroz mnoge objave da će on biti pobjednik bez obzira na bilo šta.

Objašnjavajući 58:22 Obećani Mesija a.s. je rekao da je Allah odredio da će On i Njegovi Poslanici uvijek prevladati i da je Obećani Mesija bio poslanik koji je došao bez ikakvog Šerijata i u pokornosti Časnom Poslaniku s.a.v.s., i kao njegova manifestacija. On je rekao da će, upravo kako je ovaj ajet bio dokazan istinitim za sve ranije poslanike, od Adema a.s. do Časnog Poslanika s.a.v.s., isto biti i za njega. On je rekao da kad su mauvis (hodže) počeli da ga odbijaju on nije imao ni jednu osobu u svom bai'atu (zavjetu) a u vrijeme pisanja je imao 70 000 ljudi u svom

baĳatu. On je rekao da se sve ovo dogodilo tako reći samo po sebi. Sve vrste planova i űema su bili snovani da dokrajĉe njegovu misiju, ukljuĉujući laűni sudski postupak za ubojstvo, bezbrojne fetve da je nevjernik itd., ali su svi doűivjeli neuspjeh. Da je ova misija bila pokrenuta od ĉovjeka bila bi uniűtena ovim naporima, a ona nije bila. Samo ovo je veliĉanstven znak njene istinitosti. Obeĉani Mesija a.s. je rekao da je njegovo vjerovanje na objavi – koja ga je obavijestila da je Isa a.s. zaista umro i da je on bio taj ĉiji je dolazak bio pretskazan – isto toliko sigurno kao njegovo vjerovanje u Ćasni Kur’an. On se izjasnio o tome govoreći zar da se okrene od nebeskih znakova koji su mu pokazani? On je rekao da viűe voli smrt nego da se okrene od Boga Koji mu Se manifestovao sa svim Svojim sjajem i ljepotom. On se zakleo Moćnim Bogom da on nije brinuo za bilo kakve prijetnje i dodao da baű kao űto ĉovjek ne moűe poricati svjetlo dana nakon űto ga opazi, on ne moűe poreći duhovno svjetlo koje mu je bilo pokazano. On je rekao da mu je hiljade znakova bilo manifestovano da ga zadovolje i da su svi oni bili od Boga. On je rekao da nakon űto mu je bilo dato znanje Kur’ana i znaĉenje (smisao) i znaĉaj hadisa kako on moűe odabrati put uniűtenja. On je rekao da Onaj Bog koji mu otkriva znanje nevidljivog, Moćna ruka koja mu pomaűe u svako doba teűkoće je ista Boűija ruka koja je pomogla sve ranije poslanike u vrijeme njihove teűkoće. On je taj Koji je u kasnijem dobu (prema pretskazanju) njemu manifestovao veliĉanstveno svjetlo.

Huzur je objasnio da je nakon ovog proglaűavanja Obeĉani Mesija a.s. űivio mnogo godina i, prema Boűijem obeĉanju, niko ga nije mogao povrijediti.

Huzur je rekao da danas Bog i dalje pruűa Svoju pomoć, i napredak Ahmadija zajednice je samo dokaz ovoga. Meĉutim naűi protivnici nastavljaju da nam se suprotstavljaju kao űto su i prije. Mi sluűamo o nasilju protiv Ahmadi muslimana na raznim mjestima, takoĉer je nekoliko ljudi ubijeno, meĉutim niko ne moűe naűtetiti onog ko iskreno slijedi Obeĉanog Mesiju a.s. u tome da njihova vjera ostaje nepokolebljivo ĉvrsta.

Huzur je rekao da mi treba da prizivamo Moćnog i Silnog Boga. Danas ĉe On ponovo ispuniti Svoje obeĉanje pobjede, On ga zaista ispunjava. Svi naűi uspjesi su povezani sa naűim odnosom sa Obeĉanim Mesijom a.s. zato űto je on istinski i revni poklonik Ćasnog Poslanika s.a.v.s. i vezivanje s njim je vezivanje sa Ćasnim Poslanikom s.a.v.s.

Iskrena i istinska veza sa Mesijom i Mehdijem će naša djela dovesti do višeg stupnja, i što se tiče onih koji su proganjani, oni treba da zapamte da njihove žrtve uzdižu njihov položaj.

Huzur je rekao da je naš zadatak da dadnemo sve od sebe da oslobodimo nevine iz kandži bezbožnih, koji su uhvaćeni u zamke zbog pogrešnog razumijevanja, i da pomognemo da ih povežemo sa Moćnim i Snažnim Bogom. Da nas Allah osposobi za ovaj zadatak.

Huzur je nalagao da činimo dove za Pakistan. On je rekao da egoizam političara zemlje je stavio cijelu zemlju pod ogroman rizik. Da imaju sažaljenja i zaustave besmisleni smrt hiljada, radije nego da igraju svoje političke igre. Huzur se pozvao na jučerašnju samoubilačku bombu u kojoj je smrtni danak bio više od stotine ljudi. Da Allah dadne čulo ovim političarima i da On dadne čulo ljudima tako da nastoje i izbjegnu njihove klopke.

Hudba 26.10.2007.

Odgovor na prigovore na islam u pogledu koncepta o Bogu

Reply to objections on Islam regarding God

Kratki sadržaj hudbe koju je 26. oktobra 2007. održao Hazreti Mirza Masroor Ahmad Halifatul Masih V Ahmadija muslimanske zajednice

(Napomena: Naš tim 'Alislam' preuzima punu odgovornost za bilo kakve greške ili nerazumijevanje u kratkom sadržaju ove hudbe)

U svojoj hudbi danas Huzur je rekao da je jedan od najvećih prigovora, koji kritičari islama podižu, da Časni Kur'an predstavlja – neuzubillah – shvatanje Boga Koji je okrutan, i samo kažnjava, i naređuje svojim sljedbenicima nasilje - da u islamskim naredbama nema mudrosti.

Mnogi ljudi koji su u središtu pažnje javnosti, uključujući i Papu, dali su takve izjave o islamu. Oni zaključuju da je, zbog svog učenja, islam religija sile i da je to razlog što su muslimani naklonjeni agresiji.

Huzur je rekao da je predrasuda ovih ljudi takva da je jasno da oni ili nisu čitali Kur'an ili nisu nastojali da ga razumiju. Činjenica je da islam

predstavlja najljepši i besprimjeran koncept Boga kroz primjere. Sama prva sura Kur'ana ovo rasvjetljava, i da, kao što Obećani Mesija a.s. objašnjava, Kur'an jedino pripisuje ime Allah vrijedno svih savršenih odlika. Njegov atribut je An Nur (Svjetlo) kao što je opisano u 24:36: *'Allah je svjetlo nebesa i zemlje...'* i svako drugo poznato svjetlo je odraz Allahovog svjetla.

Ako drugi ne vide ljepotu u ovome ili ne prepoznaju Božije biće onda je greška na gledaocu. Da bi osoba vidjela prelijepi koncept Boga koji islam predstavlja trebala bi biti bez predrasuda.

Kao što je Obećani Mesija a.s. objasnio Allah ima mnogobrojne milosti (odlike, dobrohodnosti), ali da ima četiri glavna atributa. Prvi je, kako je spomenuto u suri Fatiha, u atributu Rabb ul Alemin, (Gospodar svih svjetova) i kroz ovo proizlazi Njegova odlika Rubibijjat, kroz koju On stvara i omogućuje sve što je potrebno da hrani i održava život. Ova milost djeluje u cijelom svemiru i sve stvoreno ima koristi od toga. Njegov Rabubijjat dakle hrani sve što postoji, međutim, kao milost, ljudski rod dobiva najveću mjeru toga i iz tog razloga se ljudi podsjećaju da je Bog Gospodar svih svjetova.

Druga vrsta milosti je Rahmanijjat. Bog je nazvan Rahman zato što On svim živim stvarima poklanja oblik i karakteristiku, upravo kao što je ljudima poklonio njihovu snagu i moć. Ljudski rod ima najveći udio ove milosti jer sve drugo funkcionise za dobro ljudi.

Treća vrsta milosti je Rahimijjat. Bog je nazvan Rahim odlikom Svog prihvatanja molitvi i dobrih djela ljudi, i time što ih čuva sigurnim od nesreća. Ova milost je isključivo za ljudski rod.

Četvrta milost je tijesno povezana sa (izrazom) *'Gospodar Sudnjeg dana'*, Njegovim Malikijjatom. Razlika između Malikijjata i Rahimijjata je da Allah prima molitve i poklanja uspjeh kroz Rahimijjat dok odlikom Malikijjata On udjeljuje nagradu.

Huzur je objasnio da je ovo osnovni koncept Boga u islamu. Sva djela su nadoknađena u podudarnosti (njima); Allah ne dodjeljuje okrutnost. Zaista, čovjek treba da slijedi uputu i funkcionise unutar mjerila ovih naredbi. Na ovom svijetu čovjek slijedi zakon napravljen od čovjeka, i pravila, i pazi da ih ne naruši, međutim, čovjek želi da ograniči Boga.

Kršćani predstavljaju argument da su čovjekovi grijesi iskupljeni drugim (čovjekom). Ovo nije razumno stanovište. Bi li oni ustrajali na

ovom pravilu u ovosvjetskih poslovima? Zašto je onda ovo besmisleno stajalište ugurano u Božiji zakon?

Bog je Gospodar, uprkos Njegovog pravila da čovjek može biti kažnjen za svoja djela, Bog ima moć da oprost i On je proglasio da Njegova milost prevladava nad svim.

Pripovijedanje o svim ranijim Božijim poslanicima govori nam da Božija kazna dođe samo onda kad prekršaj pređe sve granice.

Huzur se pozvao na zadnji petak i svoje izlaganje o Božijem atributu Al Aziz (Moćni). On je objasnio da uprkos ovog atributa, Bog nije ni nagao u kažnjavanju niti je On u potrazi za tim da kazni. Njegova milost prevladava nad svim Njegovim drugim atributima. Njegov atribut Al Aziz je spomenut u Časnom Kur'anu većinom skupa sa Njegovim atributom Al Hakiim (Mudar) – označavajući da su sve Njegove odluke s mudrošću. Al Aziz je također spomenut sa Al Rahiim (Najmilostiviji), Al Hamiid (Hvale vrijedan), Al Vehab (Darovalac ili Al Kariim (Plemeniti).

Kad se Kur'an govori o Bogu kao Onom Ko kažnjava, dati su razlozi i objašnjenja o tome zašto je data kazna, i takvih spominjanja je samo deset do dvanaest po broju u cijelom Kur'anu. Bilo koja poštena osoba nema izbora nego da bude sklona tome da je Božiji atribut Rahiimijjat najnadmoćniji (najpretežniji) Božiji atribut u Kur'anu.

Međutim, kad se Božiji zakon stalno krši, i kad su prekoračene sve granice, i također kad su Božiji miljenici odbijeni onda dolazi Božija kazna s ciljem da reformiše ljude ili kao upozorenje za dolazeće generacije.

Huzur je objasnio da Kur'an na četiri mjesta spominje Boga kao 'Posjednika moći da uzvrat' ili kao 'Gospodara osvete'. Prvo u suri Ali Imran (3:5) gdje su spomenuti raniji narodi koji su odstupili od učenja koja su za njih bila objavljena, onda u suri Al Maida (5:90) vjernicima se obraća riječima kazne za kršenje Božijeg zakona. U suri Ibrahim (14:48) Božijim Poslanicima i njihovim sljedbenicima je dato uvjerenje da bez obzira koliko njihovi protivnici budu nastojali doživjet će tužan kraj. Onda je u suri Az Zumar (39:38) vjernicima ponovo dato uvjerenje da će neprijatelji biti kažnjeni.

Huzur je rekao da Kur'an također navodi da je Moćni (Silni) Bog kaznio narod hazreti Saliha a.s. koji ga je odbio i prešao sve granice u grijehu. On također navodi narod Faraonov u suri Al Qamar (54:43)

i kaznu koju su doživjeli. Huzur je objasnio da su ovi kur'anski ajeti upozorenje da će era Časnog Poslanika s.a.v.s. sada trajati do Kijametskog dana i da je njegova poruka raširena do krajeva svijeta kroz njegovog istinskog i revnog poklonika, i da zato odustanu od toga da im zadaju bol. Da radije imaju strah i strahopoštovanje prema Bogu nego da prigovaraju Bogu islama i Poslaniku islama. Pojam Boga, kako je predstavljeno islamom je (pojam) Boga Koji je spasio sve poslanike od njihovih neprijatelja. Zaista, da Allah nije očitovao Svoju snagu i moć, svijet bi se preokrenuo u koban svijet.

Huzur je također spomenuo posebne ajete sure Al Hadž

Dozvoljena je (*borba*) onima protiv kojih se ratuje, zato što su im učinjena nasilja – zaista je Allah kadar da ih pomogne – one koji su bili nepravedno istjerani ih svojih domova samo zato što su govorili: “Naš Gospodar je Allah” – a da Allah nije odbranio neke ljude od drugih ljudi, doista bi bili porušeni manastiri, i crkve, i sinagoge, i džamije, u kojima se često Allahovo ime spominje. A Allah će sigurno pomoći onoga ko Njemu pomaže. Allah je zaista silan, moćan – (22:40-41) gdje je muslimanima dato odobrenje da se bore pod strogom uputom. Huzur je ukratko objasnio islamsko učenje o očuvanju religijskih zgrada i mjesta obožavanja čak u toku ratnog vremena. Huzur je rekao u situaciji kad je mir svijeta u opasnosti, i učinjen napad, i kad je prisutno stalno proganjanje, zar nije prikladno podići oružje da se odbraniš? Je li naredba da se borimo da zaustavimo prekršaj i da se odbranimo lišena mudrosti?

Što se tiče muslimana, oni su u Kur'anu, u suri Al Bakara (2:210) podsjećeni o atributu Al Aziz, i naređeno im je da idu putem Njegove naredbe, da ojačaju svoju vjeru jer su bili osposobljeni da vjeruju u Mudrog i Moćnog Boga. Ako oni posrnu i odmetnu se možda budu kažnjeni, no ova kazna neće biti čin tlačenja nego zapravo sredstva za popravljanje.

Huzur je rekao da je obaveza svakog Ahmadi muslimana da predstavlja istinski koncept Moćnog i Mudrog Boga da rasprši pogrešna shvatanja; Bog je bez premca u Svojoj ljepoti i uzvišenosti, Koji, ako kažnjava grijeh, čini tako s ciljem da utemelji mir i sigurnost. Mi treba da raspršimo ova pogrešna shvatanja i uz to također treba da ovu poruku uputimo muslimanima kao vjernicima u Moćnog Boga - da je dio Njegove poruke da ne posrnemo kad smo vidjeli znakove istine. Da Allah osposobi muslimane da ovo razumiju i da nas osposobi da ovu poruku dalje uputimo tako da vidimo pobjedu islama.

Zatim je Huzur tražio da činimo dove i rekao da već neko vrijeme ima problem sa žučnom kesicom i doktori su odlučili da to operišu. Operacija je planirana za slijedeću sedmicu. Huzur je tražio da činimo dove da mu Allah pokloni aktivan život, život koji traži Njegovo zadovoljstvo i da Allah čuva Huzura na putevima Njegovog zadovoljstva. Amin.

Hudba 2.11.2007.

Institucija Halifata ***Institution of Khilafat***

Kratki sadržaj hudbe koju je 2. novembra 2007. održao Hazreti Mirza Masroor Ahmad Halifatul Masih V Ahmadija muslimanske zajednice

(Napomena: Naš tim 'Alislam' preuzima punu odgovornost za bilo kakve greške ili nerazumijevanje u kratkom sadržaju ove hudbe)

Huzur je danas održao hudbu u Bait-ul-Fazal džamiji u Londonu. On je započeo hudbu podsjećajući svakog Ahmadi muslimana da je jedan uvjet bai'ata (zavjeta) da onaj ko tvrdi da je Ahmadi mora formirati takvu vezu bratstva i ljubavi i potčinjenosti Obećanom Mesiji kojoj nema slične bilo gdje drugo u svijetu. Huzur nas je podsjetio da ovaj uvjet ne može biti ispunjen od bilo kojeg Ahmadi pojedinca ako ne stekne Allahov blagoslov. Uprkos ove činjenice, bilo koja osoba koja ulazi u okrilje islama-Ahmadijjata, bilo to u pređašnjim danima Obećanog Mesije ili u sadašnje vrijeme, ona nema nikakvog straha da li će biti u stanju ispuniti ovaj uvjet ili ne. Huzur je rekao da prima pisma svuda širom svijeta gdje ljudi koji su primili Ahmadijjat izražavaju svoju čvrstu odanost instituciji Halifata, čak ako to znači napuštanje njihovih porodičnih veza.

Huzur nas je podsjetio o riječima Obećanog Mesije koji je rekao da ga je Bog Lično obavijestio, ponavljajući, da će mu On podariti visoki položaj i ispuniti srca mnogih ljubavlju prema njemu i da će njegovu zajednicu raširiti do svih uglova svijeta. Mi smo svi svjedoci činjenice da, kad osoba daje zavjet da postane Ahmadi musliman, njegova ljubav prema Obećanom Mesiji i Halifatu se povećava prikladno Allahovim blagoslovima i Njegovoj zadanoj riječi prema Obećanom Mesiji. Mi smo sretni da su naša srca napunjena ljubavi prema Imamu ovog doba.

Huzur je rekao da sve dok smo vezani u ovoj ljubavi, bit ćemo nagrađeni svim ovim blagoslovima koje je Svemogući Bog obećao Obećanom Mesiji. Da Allah dadne da tako bude.

Huzur je također rekao da je Obećani Mesija proveo tako izvanredan 'tarbijat' (odgoj) kroz svoja učenja da je ova ljubav usađena u srcima Ahmadi muslimana generacija za generacijom. Kad je Bog obavijestio Obećanog Mesiju o njegovom predstojećem odlasku, on je u svojoj knjizi 'Oporuka' napisao:

“Zato dragi prijatelji!, pošto je Allahov sunnet, od nezapamćenog vremena, da Svemogući Bog pokazuje dvije manifestacije tako da dvije lažne radosti protivnika budu dokrajčene, nije moguće sada da će Bog odustati od Svog starog utemeljenog sunneta. Zato ne budite ožalošćeni nad onim šta sam vam ja rekao; niti vaša srca treba da budu uciviljena. Jer je za vas neophodno da vidite drugu manifestaciju, također, i njen dolazak je bolji za vas zato što je ona trajni neprestalni slijed koji neće prestati do Sudnjeg dana. I ta druga manifestacija ne može doći ukoliko ja ne odem. No, kad ja odem, onda će Bog za vas poslati Svoju drugu manifestaciju koja će uvijek ostati uz vas kao što je, u knjizi Brahin-e-Ahmadijja, obećano od Boga. I ovo obećanje nije za moju osobu. Zapravo se ovo obećanje odnosi na vas, pošto Bog kaže: Ja ću napraviti da ovaj Džemat koji su tvoji sljedbenici, prevladaju nad svima drugima do Sudnjeg dana. Prema tome je neminovno da vidite dan mog odlaska, tako da poslije tog dana dođe dan koji je dan trajnog obećanja. Naš Bog je On Koji održava Svoje obećanje, i Vjeran je, i On je Istiniti Bog. On će vam pokazati sve ono što je obećao.” (Oporuka, str. 7-8)

Kad su ashabi Obećanog Mesije, čija su srca bila preplavljena ljubavlju prema njemu (radi Allaha) iznad svih drugih ovosvjetskih veza, saznali o ovome, njihova briga mora da je bila ogromna, ali Obećani Mesija ih je utješio da Bog neće napustiti ovaj Džemat i da ne treba da se brinu. Za ove ljude su ove utješne riječi formirale temelje da pokazuju i nastave ovu vezu ljubavi prema drugoj manifestaciji koja se zbilila, manifestaciji misije koja je započela od Obećanog Mesije zato što je ona trebala biti vječna. Ovako je obećani Mesija zapalio ovu vatru ljubavi za Halifat među svojim ashabima objašnjavajući važnost i značaj Halifata, koji je zaista nagrada od Allaha. Ashabi Obećanog Mesije su shvatili ovaj savjet i ušli u vezu iskrene pokornosti sistemu Halifata, koji je temelj snage, jedinstva i napretka Džemata.

Svaki Ahmadi musliman danas svjedok je ispunjenja ove Božije zadane riječi date Obećanom Mesiji. Ovaj Džemat je bio formiran kao rezultat pretskazanja Časnog Poslanika s.a.v.s. o kasnijem dobu, i potvrda je činjenice da je Obećani Mesija zaista Reformator kasnijeg doba i da je Halifat zaista istinita institucija. Ovaj Halifat je bio utemeljen s ciljem da svaku osobu uvede u okrilje islama, tj., da utemelji Božije jedinstvo, i da u srca pripadnika usadi ljubav za Časnog Poslanika s.a.v.s. i Obećanog Mesiju. Ova ljubav kojoj smo svjedoci danas u srcima svih Ahmadi muslimana širom svijeta dokaz je ispunjenja ovog obećanja i čvrst znak za istinitost Obećanog Mesije.

Danas je poruka Obećanog Mesije prenesena ljudima svih rasa i svih boja, i ljudi prihvataju ovu poruku i ulaze u vezu ljubavi s njim.

Huzur je rekao da je najavio svoju predstojeću operaciju prilikom hudbe prošle sedmice. On je rekao da je slijedeći njegovu najavu, primio bezbroj poruka sa izrazima ljubavi i odanosti prema njemu iz cijelog svijeta, neki su nudili svoju žučnu kesicu ako je potrebno, drugi su izražavali svoju ljubav govoreći da su članovi Džemata kao jedno tijelo i ako srce nije dobro, onda možemo zamisliti stanje ostatka tijela! Sva pisma su izražavala istu brigu za Huzurovo zdravlje i činili dove za njegov brzi opravak. Huzur je molio (Boga) za sve ljude: da Allah ove zaljubljenike Obećanog Mesije uvijek drži u Svojoj zaštiti i čuva ih od svih nesreća i uvijek drži ovu vezu bratstava živom među njima, amin. Huzur je rekao da je videći ovaj izraz ogromne ljubavi to bio razlog zahvalnosti Allahu i on je tražio od članova Džemata da mole (Boga) za njega da i on njima može uzvratiti ovaj izraz ljubavi. Ovaj dvosmjerni put ljubavi je ono što će biti osnovica čvrstog utemeljenja vječnog Halifata. Ova ljubav je tako duboko ukorijenjena u scima članova Džemata da je ni jedan vjetar ne može iskorijeniti. Da Allah drži ovo drvo uvijek zelenim i da niko od nas ne postane suhi list koji postaje rastavljen od drveta, amin. Mi treba da zapamtimo da se ova veza samo može stvoriti kao rezultat naših vlastitih molitvi u Allahovoj službi. Da nas Allah sve osposobi da se zauzmemo u ovakvim molitvama, amin.

Huzur je zahvalio svima onima koji su izrazili svoju ljubav za halifatul Mesiha. On je također izrazio svoju iskrenu zahvalnost doktoru i osoblju gdje je bio operisan On je rekao da su oni poduzeli tako veliku brigu o njemu da je izgledalo kao da to bila Ahmadi bolnica.

